

Spojene Arabske Emiraty - Sharjah, Ajman, Ras-Al-Khaima - 15.maj 2014

Po prilete z Kataru do Dubaja sme sa stretli s majiteľom a manažerom firmy našich partnerov v Zalive, ktorí ma pozvali na večeru. Boli sme v libanonskej restaurácii, jedlo bolo výborne ako vždy, alkohol sa nepodával, ako zvyčajne. Jedla bolo priveľa, hostiteľ nás ešte natlačil sladkosťami na záver, mal som pocit, že čoskoro prasknem. A ešte som od neho dostal „výslužku“ v podobe niekoľkých druhov baklavy, takých malých vzoriek.

Potom ma taxík odviezol do hotela. Moje hotel (Hilton) bol v emirate Šardža, pretože ráno sme tam začínali náš program. Zaujímavé bolo, že museli najprv najstí taxík s evidenčným číslom z emirátu Šardža, lebo taxík s dubajskou značkou tým nemôže hosťi zaviesť. Akási „ochrana trhu“ vnútri Emiratov. Hotel bol super, ale ako som sa po príchode dozvedel, Šardža je „suchý“ emirát. Ani len pivo, ani v hoteli Hilton. Prejdete pár metrov z Dubaja a ste v inom svete. Na izbe bola fľaša nejakého sumiveho nápoja, vyzeralo to ako sampanjské. Keď som sa lepšie prizrel, zistil som, že je to nejaký sytený datľový nápoj. Bol som taký znechutený, že som to ani nechutnal. Bazén bol už zavretý, bar nemal zmysel a tak som išiel spať.

Foto: Šardža

Ale rano som si privstal (co u mna nie je pravidlom), chcel som si zaplavat. Bazen bol umiestneny na terase na poschodi s vyhladom na mesto. Ked som vykrocil von z haly k bazenu, ovalila ma neuveritelna horucava, hoci bolo len sedem hodin rano. Bola to vychodna strana a slnko uz palilo tak, ze som ani poriadne nemohol otvorit oci. Dobre som si zaplavaval, bazem bol velky, s prijemne chladnou vodou a boli sme tam dokopy traja ludia. Ale ked som sa zastavil na kraji bazena oproti slnku, musel som si rukami zakryvat oci, tak ma to osnovalo. Slnecne okuliare som si nechal na izbe, ani ma nenapadlo, ze ich budem potrebovat o siedmej rano. K bazenu chodili pit vodu miestni operenci, bolo to velmi mile.

Foto: Domorodec v Sardza

Vyrazili sme na cestu. Sardza je odlišná od Dubaja. Viac voľného priestoru, menej okázale budovy. Ako som sa od kolegu dozvedel, veľa ľudí pracujúcich v Emiratoch býva práve v Sardza, sú tam veľké obytné štvrte s vysokými blokmi. Aj on tam býva. Ceny za bývanie sú nižšie ako priamo v Dubaji. Podoba sa to našim sídliskám, len na oveľa vyššej úrovni.

Foto: Municipality v Adzman

Absolvovali sme jednania v Sardza a tiež v emirate Adzman, ktorý je hneď blízko a vyzera rovnako. Vlastne ani neviete kedy prechádzate z jedného emirátu do druhého, ja som tam nevidel žiadne výrazné značky alebo tabule. V týchto vládnych laboratóriách pracujú takmer výlučne ženy (domorode ženy, boli sme v „Municipality“, čo je vládna inštitúcia a tam pracujú len domorodci), niektoré z nich zahalené tak, že im spod odevu trčali len oči. Burka. Ale boli veľmi milé, otvorené a priateľské, dokonca sme sa spolu vyfotili. Potom sme vyrazili asi na hodinu trvajúcu cestu do emirátu Ras-Al-Khaima. Dialnica viedla cez púšť, fúkal dosť silný vietor, takže sa tvorili „pieskové jazyky“ a viditeľnosť bola miestami dosť obmedzená kvôli prachu vo vzduchu. Vysvetloval som kolegom, že niečo podobné my v strednej Európe zazívame kvôli snehu.

Foto: Pieskové jazyky na ceste počas púštnej burky

Na obzore vidno hory, je to smerom na hranice s Omanom. Dialnica je od okolitej puste oddelena plotom, dovod je podobny ako u nas: zvierata. Ale tu su to tavy. Ich stada sa volne pohybujú v krajine, spasaju co sa najde. Ale nesmu sa dostat na cestu. Na toto si tu kazdy dava pozor. Ak tavu zrazi a usmrti domorodec, dostane pokutu 5 mil dirhamov. Ak sa nieco take stane pracujucemu cudzincovi, okamzite ho vykazu z Emiratov a definitivne tu skoncil.

Foto: Na okraji puste, v pozadi volne sa pohybujúce tavy

Cestou naspat na letisko v Dubaji som poziadal kolegu, aby zastavil na kraji cesty na mieste, kde sa pasla crieda tiav. Vystupil som z auta a prišiel som cez široky pas piesku k plotu, aby som si tavy vyfotil. Jedna z nich si všimla, že sa blížim a vykročila smerom ku mne. Prišla až k plotu, kde som sa dostal na dotyk nej. Zvedavo si ma obzerala, bola to vzajomný zaujem. Dokonca ku mne cez plot preštrčila hlavu. Keby toto bola situácia vyberu domáceho miláčika, tak beriem práve túto tavu. Ale zároveň som si dával pozor, údajne súčasne sirením syndromu MERS v Saudskej Arabii majú na svedomí práve tavy. Ale nastastie ma neoplula.

Foto: Kontakt s „mojou“ tavou

Tak sme dorazili na letisko a ja som odletel do Viedne. Dlhy, horuci a namahavy tyzden, ale produktivny.

© Text: Róbert Nádaskay, Foto: Róbert Nádaskay

www.thk.sk, 2014